

چند دقیقه شادی

روزی در پارک، دو خانم نشسته بودند و به کودکانی که در حال بازی بودند، نگاه می‌کردند. یکی از آنان که «بتی» نام داشت، رو به دیگری کرد و گفت: «پسری که لباس ورزشی قرمز پوشیده و از سرسره بالا می‌رود، پسر من است.» خانم دومی که نامش «لیزا» بود، در جواب گفت: «چه پسر زیبایی!» و به کودکی که تاب‌بازی می‌کرد، اشاره کرد و گفت: «او هم پسر من است.»

«لیزا» نگاهی به ساعتش انداخت و پسرش را صدا زد: «تامی، وقت رفتن است.»

«تامی» که دلش نمی‌آمد از تاب، پایین بیاید، با خواهش گفت: «مامان جان، فقط ۵ دقیقه!» «لیزا» سرش را تکان داد و قبول کرد. «بتی» و «لیزا» باز به صحبت ادامه دادند. دقایقی گذشت و «لیزا» دوباره پسرش را صدا زد: «تامی، دیر می‌شود، برویم.» ولی «تامی» باز خواهش کرد: «۵ دقیقه، این دفعه قول می‌دهم.»

«لیزا»، لبخندی زد و باز قبول کرد. «بتی» رو به «لیزا» کرد و گفت: «شما انسان خونسردی هستید ولی فکر نمی‌کنید پسران با این کارها، لوس می‌شوند؟»

«لیزا» جواب داد: «دوسال پیش، راننده‌ای، پسر بزرگم را در حال دوچرخه‌سواری، زیر گرفت و کشت. من هیچ‌گاه برای او وقت کافی نگذاشته بودم و همیشه به‌خاطر این موضوع، غصه می‌خورم ولی حالا تصمیم گرفته‌ام این اشتباه را در مورد «تامی» تکرار نکنم. «تامی» فکر می‌کند که ۵ دقیقه بیشتر برای بازی کردن وقت دارد ولی حقیقت، آن است که من، ۵ دقیقه بیشتر وقت می‌دهم تا بازی کردن و شادی او را ببینم. ۵ دقیقه‌ای که دیگر هرگز نمی‌توانم بودن در کنار پسر از دست رفته‌ام را تجربه کنم.»

به انتخاب: کمال الماسی
نماینده‌ی ماهنامه در استان اصفهان

شما، سفر را راحت‌تر می‌کنید چراکه کودکان به‌طور معمول، تمایلی به قرارگرفتن در چهارچوبی که شما در ذهن‌تان ایجاد کرده‌اید، ندارند. از کودک پرانرژی خود، انتظار سکوت و آرامش را در طی سفر، نداشته باشید زیرا اگر مانع بازی و جنب‌وجوش او شوید، او نیز با بهانه‌جویی و گریه، تعطیلات شما را خراب می‌کند.

● برای سرگرمی کودکان بزرگ‌تر در حین سفر، برنامه‌های آموزشی در قالب داستان، طنز و گوش‌دادن به موزیک‌های کلاسیک و استفاده از وسایل و سرگرمی‌های کمک‌آموزشی و فکری را فراهم آورید و از آنان بخواهید که نقاشی منظره‌های اطراف را بکشند یا خاطره‌های سفرشان را در دفتری بنویسند و در این کارها، خود نیز آنان را یاری دهید.

● داشتن یک نقشه‌ی جغرافیایی در سفر، به همان اندازه که به شما در طی مسیّر، کمک می‌کند، برای کودکان هم سرگرم‌کننده و جالب است. گاهی وقت‌ها مسیر حرکت و مکان‌هایی را که در آن، اسکان دارید، روی نقشه به آنان نشان دهید.

● در طی سفر، تعدادی از اسباب‌بازی‌های مورد علاقه‌ی کودک را همراه خود ببرید. از اسباب‌بازی‌ها با تکه‌های کوچک یا دارای آلودگی (خمیر بازی، آبرنگ و...) استفاده نشود. می‌توانید این وسایل را در یک بسته یا کیسه‌ی کوچک با خود حمل نمایید.

● داروهای مورد نیاز کودک مانند تب‌بر، قطره‌ی بینی، کرم یا لوسیون ضدآفتاب و پماد دفع حشرها و پشه‌گزیدگی را به همراه دفترچه‌ی بیمه‌ی او، همراه خود داشته باشید.

● کودکان در مقابل آلودگی محیط، هوا، غذا و جانوران موزی، از بزرگسالان حساس‌ترند بنابراین، نیاز به مراقبتی بیش از بزرگسالان دارند.

● کودک را نسبت به تعرض افراد غریبه، ایمن کنید. به او راه‌های مقابله و فرار از این موقعیت‌ها را بیاموزید. هم‌چنین کودک خود را همراه با وسایل ارزشمند، تنها نگذاشته و به او یاد دهید هرگونه صحبت یا تماس با افراد ناآشنا را بدون اطلاع پدر و مادر، انجام ندهد. او را از پلیس تترسانید و اسم، مشخصات، آدرس و تلفن را در جیب لباسش قرار دهید.

● همان‌طور که شما علاقه‌مند به بازدید از مکان‌های دیدنی و تاریخی منطقه‌ی مورد سفر هستید، کودکان نیز تمایلی به بازی و استفاده از محل‌های تفریحی آن منطقه را دارند. از آنان غافل نباشید.

● برای کودک خود، یک هدیه یا سوغات، هرچند کوچک، از شهر مورد سفر، تهیه کنید تا آن را به‌عنوان یادگاری، نگاه‌دارد.

● در طی مسافرت و تعطیلات، تلاش کنید عادت‌های خواب کودکان، تغییر نکند تا بعد از تعطیلات، دچار مشکل نشوید. درضمن با توجه به فرآیند منفي‌کننده‌ی و کاهش یادگیری به‌دنبال تعطیلات طولانی، با استفاده از کمک‌آموزشی‌های غیردرسی، سرگرمی‌های ریاضی و تشویق به نوشتن خاطره‌ها و خلاصه‌ی درس‌ها، این نقص را برطرف نمایید.

● دوران تعطیلات، زمانی است که افراد خانواده بیش‌تر دور هم، جمع می‌شوند. با ایجاد رابطه‌های صمیمانه و منطقی، درسی عاطفی از خانواده را به کودکان خود، آموزش دهید.

فائزه طاهری